

**CIVIC ORGANIZATION
«SCIENTIFIC SOCIETY «SLOBOZHANSKYNA»**

**PERSONALITY DEVELOPMENT
IN THE AGE OF GLOBALIZATION**

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

Contents:

Personality Development In the Age of Globalization: Collection of scientific papers. Morrisville, Lulu Press., 2016. 168 p.	
Personality Development In the Age of Globalization: Collection of scientific papers. Morrisville, Lulu Press., 2016. 168 p.	
Civic organization "Scientific society 'Slobozhanshchyna'" 84301, p/o box 89, Kramatorsk, Ukraine Tel.: +380501484721; +380734562353 E-mail: office@confml.org Web: www.confml.org	
Collection of scientific papers «Personality Development In the Age of Globalization». Humanities and economics.	
Published by Lulu Press, Inc. Lulu Press, Inc. 627 Davis Drive, Suite 300, Morrisville, NC 27560	
© Authors of papers, 2016	
© Civic organization "Scientific society 'Slobozhanshchyna'", 2016	
ISBN 978-1-365-55741-5	
U. Bihun. GLOBALIZATION ASPECTS OF ECONOMIC SECURITY OF THE INDIVIDUAL	6
О.В. Ковеліна, Шаміла Хассан Исмаїл. СУЧАСНА СПЕЦИФІКА РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ	9
Г. К. Подшивалов, В. Б. Терновсков, Б. А. Тарасов. АЛГОРИТМЫ БЕЗОПАСНОСТИ СТРАТЕГИЧЕСКИХ РЕШЕНИЙ	14
S. A. Sheberdina. PERSPECTIVES OF UKRAINE IN THE CONTEXT OF INTEGRATION TO MARKET OF ENERGY RESOURCES OF EUROPEAN UNION	19
П.М. Матівева. СОЦІАЛЬНО ЕКОНОМІЧЕСЬКЕ СОСТОЯНИЕ В СЕВЕРО-КАВКАЗСКОМ РЕГИОНЕ НА ПРИМЕРЕ РЕСПУБЛИКИ ИНГУШЕТИЯ	22
Л. А. Васильева. ПУБЛИЧНОСТЬ В ИНФОРМАЦИОННОМУ СУСПІЛЬСТВІ	25
Л. О. Гапоненко. РОЛЬОВИЙ ПІДХІД У РОЗВИТКУ РЕФЛЕКСІЇ СТУДЕНТА. ПСИХОЛОГА З ДЕСТРУКТИВНИМИ МЕХАНІЗМАМИ ЗАХИСТУ	30
T. I. Dilynorska. SECURITY STUDIES DEVELOPMENT IN A CONTEXT OF SOCIAL SECURITY AND HUMAN RIGHTS	36
A. A. Goncharova. SOCIAL NETWORKS AS A TOOL OF THE COLLECTIVE CONSCIOUSNESS MANIPULATION	41
В. Е. Шедяков. ГУМАНІЗАЦІЯ СОЦІАЛЬНИХ ОТНОШЕНИЙ СРЕДСТВАМИ ПУБЛИЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В ПРОЦЕССЕ СТАНОВЛЕНИЯ УМНОГО ОБЩЕСТВА	46
I. Astemaska, N. Lukina. OBJECTIVE COMPONENT IN SOCIAL SERVICE SUPERVISOR TRAINING PROCESS	50
Г. В. Галамбош. ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ТРАДИЦІЙ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	55
В. М. Титаренко. ЗНАЧЕННЯ БЕЗПЕКОЗНАВСТВА У ЖИТТІ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	58
H. I. Turavska. ROLE OF EDUCATION IN THE FORMATION OF PERSONALITY'S NEW LIFE ORIENTATION	62
А. С. Павловський. ФІЛОСОФІЯ ГЕГЕЛЯ ЯК АПОГЕЙ МОДЕРНОГО ЄВРОПЕЙСЬКОГО АНТРОПОЦЕНТРИЗМУ	66

Т. Должикова, Л. Шутова. ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	127
О. Яцків. ФОРМУВАННЯ ТА ПОШИРЕННЯ ОСЕРЕДКІВ ЗГРОМАДЖЕННЯ СЕСТЕР СВЯТОГО ЙОСИФА НА ТЕРЕНАХ ГАЛИЧНИНИ (1884 – 1917 РР.)	131
С.М. Гордиенко. РАЗВИТИЕ СОЦИАЛЬНОСТИ БУДУЩИХ РАБОТНИКОВ ДОШКОЛЬНОЙ СФЕРЫ СРЕДСТВАМИ СОЦИАЛЬНО-ПЕДАГОГИЧЕСКОГО ТРЕНИНГА	134
А. Р. Заблоцький. ХАРАКТЕРИСТИКА АЛЬТЕРНАТИВНИХ ФОРМ ДЕРЖАВНОЇ ОПІКИ НАД ДІТЬМИ ЯК СОЦІАЛЬНОГО ЯВИЩА	139
А. М. Nemesh. INTERNATIONAL NGOS IN SHAPING FOREIGN POLICY OF POST-SOVIET COUNTRIES	144
О. О. Korogodova, L. Prysiazhniuk, Y. M. Luhvishchuk. ANALYSIS OF THE CAUSES AND CONSEQUENCES OF MIGRATION PROCESSES IN UKRAINE	147
Ю.Г. Ковровський, Т. В. Грубі. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ	152
Н. А. Фурсова. МЕХАНІЗМИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДОСТАТНОСТІ В УПРАВЛІННІ СОЦІАЛЬНОЮ БЕЗПЕКОЮ	156
М. Р. Fedyshyn, S. W. Chorney. SOCIAL POLICY ENTERPRISE AND DIRECTIONS OF ITS IMPROVEMENT	162

О. О. Okhrimenko. PERSONALITY IN THE SYSTEM OF SOCIAL RESPONSIBILITY IN THE ERA OF GLOBALIZATION	71
V. Kovchak. "SOURCES OF THE SELF" IN SEMIOTIC PROCESSES OF CONSTRUCTION OF SOCIAL REALITY: CHARLES M. TAYLOR, FERDINAND DE SAUSSURE AND CHARLES S. PEIRCE	75
S. V. Gumenyuk. THE OBJECTIVES OF PEDAGOGICAL INNOVATION IN TRAINING FUTURE TEACHERS OF PHYSICAL EDUCATION.	80
Y. Kashpur. PSYCHOLOGICAL INTERPRETATION FIDELITY PHENOMENON OF PERSONALITY IN THE AGE OF GLOBALIZATION	87
V. V. Angolenko. SOCIAL-PEDAGOGICAL SUPPORT OF MINOR OFFENDERS BY WORKERS OF THE SOCIAL SPHERE UNDER CONDITIONS OF INCREASE OF SOCIAL RISKS IN SOCIETY	92
M.M. Kozlar, V. V. Krivtsov, V. V. Krivtsov. SOME METHODOLOGICAL ASPECTS AT TEACHING NATURAL SCIENCE AND MATHEMATICS SUBJECTS IN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTION	95
О. Лисовець. САМОСТІЙНІСТЬ ЯК ІНТЕГРАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА АКТИВНОСТІ ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКА	100
К. Петровська, А. Тургенева. ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВОЛОНТЕРСЬКОГО ЗАГОНУ «ПАЛІТРА ДОБРА» БЕРДЯНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	103
О. М. Vasyichenko. INTERNATIONAL CONFLICT AS AN AUTOPOIETIC SOCIAL SYSTEM	106
В. Ю. Бережок. ПРИРОДООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛЯРІВ У ВИРІШЕННІ ЗАВДАНЬ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ	110
N. Metelska. ANALYSIS OF COGNITIVE COMPONENT OF PEDAGOGUES' PROFESSIONAL SELF-CONSCIOUSNESS	115
Olena Iu. Kan. STUDYING CLASSICAL PHILOLOGY IN KHARKIV IMPERIAL UNIVERSITY IN 1850-1900	119
A.V. Shulga. STATE THEORETICAL TRAINING PRIMARY SCHOOL TEACHERS TO WORK WITH PARENTS OF YOUNGER SCHOOLCHILDREN WITH INCOMPLETE FAMILIES	123

with the results, obtained by the scales «Self-management, self-sequence», «Self-confidence» and «Expected others' attitude» from the first method.

Comparing the results of both techniques, we can assert that the studied educators accept themselves in general, however, they are critical to their own achievements. They are active and sociable, but are prone to impulsive behavior, lack of self-control and dependence on external circumstances and assessments.

For a fuller analysis of the characteristics of the development of the cognitive component of professional self-consciousness by means of mathematical statistics (Spearman criterion r_s), we compared the results of research on scales «Self-esteem» («Questionnaire test of self-attitudes») and «Evaluation» («Personal differential»). This result suggests a direct statistically significant correlation with a value 0.3 between the indices of self-respect and internal sequences, and self-understanding of educators. This means that with increasing of one sign the second one grows too and vice versa ($p \geq 0,01$ and $p \geq 0,05$). This means that in most cases the high educators' self-esteem correlates with self-understanding, their autonomy and evaluation of own capabilities.

Conclusions. Thus, analyzing the results of the research, we can talk about the following features of the cognitive component of the educators' professional self-consciousness. Their global self-attitude is high and confirms the high level of self-esteem. Educators are interested in their own personality and show willingness to interact with others. They are able to understand and accept themselves, to be consequent in the actions and judgments, but are unable to control their own lives. Educators have internal resources to succeed in their professional activities. Pedagogues also tend to experience the value of their personality, but they do not consider it interesting to others. Educators' self-respect is related to the understanding of themselves, their independence, assessing their capacities and ability to control their lives.

Thus, basing on the results of empirical research, we can conclude the significant cognitive complexity of the pedagogues' self-image. This indicates the need to develop their self-understanding, to correct the self-attitude and to develop a positive self-image.

References:

1. Markova, A. K. (1996). *Psikhologiya professionalizma [Psychology of professionalism]*. Moscow: Mezhdunarodniy gumanitarniy fond "Znanie" [in Russian].
2. Mitina, L. M. (1997). Lichnostnoye i professionalnoye razvitiye cheloveka v novykh sotsialno-ekonomicheskikh usloviyakh [Personal and professional development of a person in new social and economic conditions]. *Voprosy psikhologii – Questions of psychology*, 4, 28-38 [in Russian].
3. Chamata, P. R. (1958). Pytannia samosvidomosti osobystosti [The issues of self-consciousness of personality]. In *Radianska psyhologichna nauka za 40 rokiv – Soviet psychological science for 40 years*. (pp. 372–392) [in Ukrainian].
4. Chesnokova, I. I. (1977). *Problema samosoznaniya v psikhologii [The problem of self-consciousness in psychology]*. Moscow: Nauka [in Russian].

Olena Iu. Kan
post-graduate student
Kherson State University

STUDYING CLASSICAL PHILOLOGY IN KHARKIV IMPERIAL UNIVERSITY IN 1850-1900

Ключові слова: classical philology, Kharkiv Imperial University, historical-philological faculty, classical philological disciplines.

Освітній простір сучасної української держави перебуває в процесі розвитку та потребує вдосконалення якості освітніх послуг, модифікації педагогічних явищ, пошуку нових форм та методів навчання. Тому досить актуальним є вивчення історико-педагогічного досвіду. Процеси реформації у галузі вищої школи зумовлюють необхідність аналізу та порівняння форм і методів навчання класичних філологічних дисциплін у вищих навчальних закладах в різні історичні періоди, що дасть змогу реалізувати принцип єдності та наступності історико-педагогічного процесу. Однак, на сьогодні вивчення класичних дисциплін філологічного циклу у вищих навчальних закладах

України (II половина XIX – початок XX століття) залишається малодослідженим. Разом із тим, саме цей період характеризується не лише розвитком класичних дисциплін філологічного циклу в університетах України, а й змінами, які відбувалися як на рівні країни, так і на регіональному. Актуальність, теоретична і практична значущість проблеми, її недостатнє вивчення та потреба огляду матеріалу з точки зору історичної перспективи зумовили вибір теми статі.

Мета статті – проаналізувати процес навчання класичної філології в Харківському Імператорському університеті в 1850–1900 роках.

В енциклопедії сучасної України зазначено, що класична філологія – це галузь філології, що вивчає давньогрецьку та латинську мови, античну літературу, історію, метрику, епіграфіку, палеографію, археологію, сфрагістику [1]. В Харківському імператорському університеті в II половині XIX – початку XX століття існували кафедри грецької та римської словесності та старожитностей, де вивчалися такі дисципліни як історія грецької та римської літератур, пояснення античних авторів, старожитності громадського життя римлян, практичні вправи з латини, грецька граматики. З 1850 по 1861 рік класичну філологію в університеті викладали ординарні професори Валіцький А.О., Лукьянович С.С. та ад'юнкт Юргевич В.Н. В цей період на вивчення класичних дисциплін відводилося в середньому 6 годин на тиждень на 1 курсі, 7 годин на 2 курсі, 10 годин на 3 курсі та 9 годин на 4 курсі. Окрім пояснення античних авторів, ординарний професор Валіцький А.О. викладав історію грецької літератури за таблицями Пассова та за власними конспектами, а також граматику грецької мови до синтаксису, використовуючи грецьку граматику Ф. Тірша. Лукьянович С.С. викладав старожитності громадського життя римлян та історію римської літератури за власними конспектами, дотримуючись підручників Бернгарда та Бера, а також користуючись новітніми дослідженнями з *Pauly Real-Encyclopädie*. Юргевич В.Н. займався зі студентами практичними вправами з латини, які полягали в перекладі з російської на латинську мову, а також в поясненні сатир Горация для студентів 1-2 курсів та сатир Ювенала для студентів 3-4 курсів. Для практичних вправ з перекладу Юргевич В.Н. використовував посібник Карла Сюдфле «Aufgaben

zu lateinischen Stübungen», при цьому пояснюючи граматичні правила. Також він викладав грецьку граматику за Бутманном, пояснюючи правила граматики прикладами та перекладами [4,5].

З прийняттям нового університетського статуту 1863 року кількість годин на вивчення класичної філології було зменшено: на 1 курсі із загальної кількості 30 годин на тиждень, лише 5 годин відводилося на класичні дисципліни; на 2 курсі 5 годин з 33 тижневих; на 3 та 4 курсах кількість годин на вивчення класичних дисциплін збільшувалося до 8 годин на тиждень з 30 та 24 тижневих годин відповідно [2]. За кафедрою грецької словесності та старожитностей з 1862 по 1865 роки було закріплено всього одного виконуючого обов'язки екстраординарного професора Тихоновича П.В., який викладав як грецькі та й римські словесності та старожитності. Окрім пояснення древніх авторів, викладалися історія грецької літератури та римські словесності. Тихонович П.В. викладав історію грецької літератури до Олександрійського періоду за власними записами для студентів 3 та 4 курсів 2 години на тиждень, а також римські старожитності для студентів 3 та 4 курсів сумісно по 2 години на тиждень. Таким чином, студенти 1 та 2 курсів мали по 2 дисципліни класичного циклу, а студенти 3-4 курсів по 4 класичних предмета. З 1866 по 1883 працювали також такі викладачі як Нейлисов К.Ф., Левандовський А.Г., Деллен А.К., Пеховський О.И., Шерцль Р.И., які викладали на грецькі та римські словесності та старожитності, переклад на латинську мову, грецьку граматику тощо [4,5].

Новий Загальний статут російських імператорських університетів від 29 серпня 1884 регламентував обсяг викладання на кожному факультеті [3]. На історико-філологічному факультеті Харківського імператорського університету знову існувала кафедра класичної філології. Організація і характер викладання регламентувалися новими екзаменаційними вимогами. Нова екзаменаційна система скасовувала наявність курсових іспитів, які замінялися заліками, це повинно було дозволити студенту зосередитися на заняттях, а не відволікатися постійно на підготовку до іспитів. В кінці навчання студент здавав державні іспити тільки після так званого основних предметів, що завдавало удар по професійній підготовці фахівців. Екзаменаційні вимоги

виділяли в якості основного предмета для філологів класичну філологію. Статут 1884 скасував розподіл факультету на три відділення, але залишив на старших курсах спеціалізації по слов'яно-російській філології та історії [3].

У 1885 році був введений єдиний навчальний план історико-філологічних факультетів, згідно з яким вивчення класичної філології визнавалося обов'язковим для всіх студентів факультету. Нові навчальні плани передбачали велику кількість годин на вивчення класичної філології і недостатньо занять по вузькоспеціалізованих предметів, що негативно позначилося на якості підготовки майбутніх фахівців-філологів. Близько 67% навчального часу було відведено на вивчення класичної філології: 1856 годин із загальної кількості 2816 годин. В результаті чого стався відтік студентів з історико-філологічних факультетів, що не дозволило підготувати належну кількість фахівців в галузі. З 1887 по 1900 роки на історико-філологічному факультеті Харківського університету навчалось в середньому 8-10 студентів [4,5].

Отже, навчання класичної філології в Харківському університеті відбувалося від заснування університету і впродовж усього дослідженого періоду. Основними класичними дисциплінами були: грецькі та римські словесності та старожитності, історія грецької та римської літератури, практичні вправи з перекладу на латину, грецька граматики. Викладання класичних дисциплін забезпечували кафедри грецької та римської словесності та старожитностей, які згодом були перетворені на кафедру класичної філології. Дисципліни класичного циклу відігравали провідну роль в підготовці майбутніх філологів, проте не завжди доцільним та доречним було перевантаження студентів предметами класичного профілю, що не дозволяло виділити достатню кількість годин на спеціалізації.

References:

1. Klymenko N.F., Shanin Iu.V. (2013). *Klasychna philologija*. Entsyklopediia suchasnoi Ukrainy. Retrieved November 19, 2016, from http://esu.com.ua/search_articles.php?id=7785 [in Ukrainian].

2. Obshchii ustav Imperatorskikh Rossiiskikh Universitetov (1864). *Sbornik postanovlenii po Ministerstvu Narodnogo Prosveshcheniia*, 3, 1040-1106 [in Russian].

3. Obshchii Ustav imperatorskikh Rossiiskikh universitetov 1884 goda (1911). *Kharkov* [in Russian].

4. Uchebnye plany istoriko-filologicheskogo fakulteta Imperatorskogo Kharkovskogo universiteta i pravila k nim (1914). *Kharkov* [in Russian].

5. Khalanski M.G.(1908). *Istoriko-filologicheskii fakultet Kharkovskogo universiteta za pervye 100 let ego sushchestvovaniia*. *Kharkov* [in Russia].

Шульга А.В.
аспірант

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

СТАН ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО РОБОТИ З БАТЬКАМИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З НЕПОВНИХ СІМЕЙ

Здійснено аналіз теоретичної підготовки студентів до роботи з батьками молодших школярів з неповних сімей, який допоможе виявити недоліки і в подальшому допоможе розробити етапи формування готовності майбутніх педагогів до даного виду роботи.

Ключові поняття: підготовка, аналіз підготовки, стан теоретичної підготовки, підготовка майбутніх педагогів.

Shulga A.V.
postgraduate

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

STATE THEORETICAL TRAINING PRIMARY SCHOOL TEACHERS TO WORK WITH PARENTS OF YOUNGER SCHOOLCHILDREN WITH INCOMPLETE FAMILIES

The analysis of theoretical training students to work with parents of primary school children from single-parent families, which will help identify gaps and further help develop the stages of formation of future teachers for this type of work.